

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 242/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 4363/2013, Rvp 4524/2013, Rvp 7012/2013, Rvp 7118/2013, Rvp 7186/2013, Rvp 9290/2013, Rvp 11537/2013; sp. zn. Rvp 4374/2013, Rvp 4523/2013, Rvp 7011/2013, Rvp 7117/2013, Rvp 7185/2013, Rvp 9291/2013, Rvp 11583/2013; sp. zn. Rvp 4373/2013, Rvp 4522/2013, Rvp 7010/2013, Rvp 7116/2013, Rvp 7184/2013, Rvp 9292/2013, Rvp 11536/2013; sp. zn. Rvp 4368/2013, Rvp 4371/2013, Rvp 7006/2013, Rvp 7100/2013, Rvp 7132/2013, Rvp 9296/2013, Rvp 11467/2013; sp. zn. Rvp 4358/2013, Rvp 9268/2013, Rvp 9958/2013, Rvp 14266/2013; sp. zn. Rvp 4409/2013, Rvp 9210/2013, Rvp 11448/2013, Rvp 14244/2013; sp. zn. Rvp 4407/2013, Rvp 9212/2013, Rvp 11575/2013, Rvp 14242/2013; sp. zn. Rvp 4410/2013, Rvp 9209/2013, Rvp 11395/2013, Rvp 14245/2013 a sp. zn. Rvp 4465/2013, Rvp 9233/2013, Rvp 11550/2013, Rvp 14261/2013 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. októbra 2012 sp. zn. 24 NcC 331/2012, sp. zn. 24 NcC 326/2012, sp. zn. 24 NcC 358/2012, sp. zn. 24 NcC 272/2012, sp. zn. 23 NcC 300/2012, sp. zn. 23 NcC 278/2012, sp. zn. 23 NcC 276/2012, sp. zn. 23 NcC 279/2012 a sp. zn. 23 NcC 295/2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4363/2013, Rvp 4524/2013, Rvp 7012/2013, Rvp 7118/2013, Rvp 7186/2013, Rvp 9290/2013, Rvp 11537/2013; sp.zn. Rvp 4374/2013, Rvp 4523/2013, Rvp 7011/2013, Rvp 7117/2013, Rvp 7185/2013, Rvp 9291/2013, Rvp 11583/2013; sp. zn. Rvp 4373/2013, Rvp 4522/2013, Rvp 7010/2013, Rvp 7116/2013, Rvp 7184/2013, Rvp 9292/2013, Rvp 11536/2013; sp. zn. Rvp 4368/2013, Rvp 4371/2013, Rvp 7006/2013, Rvp 7100/2013, Rvp 7132/2013, Rvp 9296/2013, Rvp 11467/2013; sp. zn. Rvp 4358/2013, Rvp 9268/2013, Rvp 9958/2013, Rvp 14266/2013; sp. zn. Rvp 4409/2013, Rvp 9210/2013, Rvp 11448/2013, Rvp 14244/2013; sp. zn. Rvp 4407/2013, Rvp 9212/2013, Rvp 11575/2013, Rvp 14242/2013; sp. zn. Rvp 4410/2013, Rvp 9209/2013, Rvp 11395/2013, Rvp 14245/2013 a sp. zn. Rvp 4465/2013, Rvp 9233/2013, Rvp 11550/2013 a Rvp 14261/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4363/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 4. januára 2013, 8. januára 2013, 14. januára 2013, 28. januára 2013, 11. marca 2013 a 18. apríla 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 4363/2013, Rvp 4524/2013, Rvp 7012/2013, Rvp 7118/2013, Rvp 7186/2013, Rvp 9290/2013, Rvp 11537/2013; sp. zn. Rvp 4374/2013, Rvp 4523/2013, Rvp 7011/2013, Rvp 7117/2013, Rvp 7185/2013, Rvp 9291/2013, Rvp 11583/2013; sp. zn. Rvp 4373/2013, Rvp 4522/2013, Rvp 7010/2013, Rvp 7116/2013, Rvp 7184/2013, Rvp 9292/2013, Rvp 11536/2013; sp. zn. Rvp 4368/2013, Rvp 4371/2013, Rvp 7006/2013, Rvp 7100/2013, Rvp 7132/2013, Rvp 9296/2013, Rvp 11467/2013; sp. zn. Rvp 4358/2013, Rvp 9268/2013, Rvp 9958/2013, Rvp 14266/2013;

sp. zn. Rvp 4409/2013, Rvp 9210/2013, Rvp 11448/2013, Rvp 14244/2013;
sp. zn. Rvp 4407/2013, Rvp 9212/2013, Rvp 11575/2013, Rvp 14242/2013;
sp. zn. Rvp 4410/2013, Rvp 9209/2013, Rvp 11395/2013, Rvp 14245/2013
a sp. zn. Rvp 4465/2013, Rvp 9233/2013, Rvp 11550/2013, Rvp 14261/2013 vo veci
namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy
Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru
o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami
Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) z 11. októbra 2012
sp. zn. 24 NcC 331/2012, sp. zn. 24 NcC 326/2012, sp. zn. 24 NcC 358/2012,
sp. zn. 24 NcC 272/2012, sp. zn. 23 NcC 300/2012, sp. zn. 23 NcC 278/2012,
sp. zn. 23 NcC 276/2012, sp. zn. 23 NcC 279/2012 a sp. zn. 23 NcC 295/2012 (týkajúcimi
sa námietok zaujatosti sudcov Okresného súdu Žiar nad Hronom – ďalej len „okresný súd“) a im predchádzajúcim postupom.

2. Sťažnosti sťažovateľky sú obdobné, resp. totožné, čo sa týka skutkového a právneho stavu a samotnej argumentácie sťažovateľky so stovkami (resp. tisíckami) sťažností, ktoré sťažovateľka podala a ústavný súd o nich už rozhodol. Čo sa týka obsahu sťažností a sťažovateľkinej argumentácie, ústavný súd teda odkazuje na svoje predošlé rozhodnutia v jej veciach, napríklad na rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013, sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013.

3. Sťažovateľka v sťažnostiach reagovala aj na uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 6. februára 2013, ktorým boli jej obsahovo obdobné sťažnosti odmietnuté z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie a rozhodnutie. V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na konania ústavného súdu vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05, sp. zn. III. ÚS 24/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011, v ktorých ústavný súd preskúmaval rozhodnutia súdov o zaujatosti sudcov. Sťažovateľka taktiež poukázala na odôvodnenie publikovaného uznesenia (40/1998 ZSP) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97.

4. Sťažovateľka súčasne navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) „vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia...“.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak

v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovvej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

8. Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 4363/2013, Rvp 4524/2013, Rvp 7012/2013, Rvp 7118/2013, Rvp 7186/2013, Rvp 9290/2013, Rvp 11537/2013; sp. zn. Rvp 4374/2013, Rvp 4523/2013, Rvp 7011/2013, Rvp 7117/2013, Rvp 7185/2013, Rvp 9291/2013, Rvp 11583/2013; sp. zn. Rvp 4373/2013, Rvp 4522/2013, Rvp 7010/2013, Rvp 7116/2013, Rvp 7184/2013, Rvp 9292/2013, Rvp 11536/2013; sp. zn. Rvp 4368/2013, Rvp 4371/2013, Rvp 7006/2013, Rvp 7100/2013, Rvp 7132/2013, Rvp 9296/2013, Rvp 11467/2013; sp. zn. Rvp 4358/2013, Rvp 9268/2013, Rvp 9958/2013, Rvp 14266/2013; sp. zn. Rvp 4409/2013, Rvp 9210/2013, Rvp 11448/2013, Rvp 14244/2013; sp. zn. Rvp 4407/2013, Rvp 9212/2013, Rvp 11575/2013, Rvp 14242/2013; sp. zn. Rvp 4410/2013, Rvp 9209/2013, Rvp 11395/2013, Rvp 14245/2013 a sp. zn. Rvp 4465/2013, Rvp 9233/2013, Rvp 11550/2013, Rvp 14261/2013 týkajúcich sa v záhlaví tohto rozhodnutia citovaných rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že v týchto konaniach pred ústavným súdom sťažovateľka namieta porušenie svojich práv v príčinnej súvislosti so v záhlaví tohto rozhodnutia citovanými uzneseniami krajského súdu, proti ktorým už podala v minulosti ústavnému súdu identické sťažnosti, ktoré boli ústavnému súdu doručené 18. decembra 2012 a sú vedené pred ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 14835/2012 až sp. zn. Rvp 14843/2012. Inak povedané, ústavný súd v tej istej veci sťažovateľky už koná.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd konštatuje, že keďže v identickej veci sťažovateľky (t. j. vo veci sťažnosti pre porušenie sťažovateľkiných základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru uzneseniami krajského súdu z 11. októbra 2012 sp. zn. 24 NcC 331/2012, sp. zn. 24 NcC 326/2012, sp. zn. 24 NcC 358/2012, sp. zn. 24 NcC 272/2012, 23 NcC 300/2012, sp. zn. 23 NcC 278/2012, sp. zn. 23 NcC 276/2012, sp. zn. 23 NcC 279/2012 a sp. zn. 23 NcC 295/2012 týkajúcimi sa námietok zaujatosti sudcov okresného súdu) už koná (konania vedené pod sp. zn. Rvp 14835/2012 až sp. zn. Rvp 14843/2012) z dôvodu prekážky prv začatého konania v tej istej veci bolo potrebné sťažnosti sťažovateľky odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v nich nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2014